

Jørgen Brüggmann

J.C. Brüggmann aftjente sin værnepligt som tysk artillerist i Berlin i 3 år.

Omkring 1898 som forvalter på Sundbølgård ved Skodborg og derefter kromand i Mikkelsborg kro.

Som Landstormmand og senere vagtkommandør i Holsten 1915-19.

Brødrene Christian og Jørgen Brüggmann som landstormmænd i 1914.

Jørgen Brüggmann

Russiske krigsfanger foran hovedbygningen på Augustenborg Herregård. Forrest til venstre forvalter Jørgensen (med hvidt armbind). Til højre: Forpagter Eriksen, Langdeel, landråd Schönberg, Sønderborg, i husarofficeruniform, gendarm Fritche, borgmester Thomsen Augustenborg, forpagter Winkelmann, Gunstrup og forpagter Heinrich Eriksen, Augustenborg Herregård.

Papa som bademester og Frida.

Jørgen Brügmann

Her bringer brandvæsenets musikkorps en "Ständchen" til ære for et tidligere medlem af brandkorpset, fotograf Reich, på dennes 80-årsdag.

J.C. Brügmann hobby var fiskeri. Her ses han i sin båd ved Kongebroen på vej ud ad fjorden sammen med Erling. Christian Gregersen var vist for lille til at komme med på fisketuren.

Han var i mange år formand for Foreningen af danske sønderjyske krigsdeltagere og gjorde et stort arbejde for sine tidligere kamrater eller disses enker, for at forbedre deres kår.

Jørgen Brügmann

Kammerat Brygmann som Trommeslager
ved A.O.'s Sommerstævne i Augustenborg den 30. Juli 1950

Mel.: Slaa Rommen i Glasset . . .

Om *Brygmann* man sige, ej findes hans Lige,
Humøret hos ham er saa fænomenal.
I Dag vi da fester for alle I Gæster
i denne pompøse og herlige Sal.
Og Aarené gik — Resultatet vi ser,
thi *Brygmann* nu sidder og lunt smiler her.
Firsaaet er naaet, hvor Tiden er gaet —
hvert Aar har jo været som blot et Kvarter!

Hvor kan vi fortælle, naar *Brygmann* det gælde,
lyt her blot til alt, hvad om ham vi har hørt.
Engang i Broager — ved Puncher og Kagen —
i Skovene har vi været ej ilde berørt.
Og sørt som et Kul da man atter ham saa,
ja, fat det, I kære, vi ej det forstaa.
Men fuld af Spillopper, med Puncher i Kopper,
man mindes ham gerne om alt og forgaa.

Engang fik han Ordre, man altid kan fordre,
at der bliver spillet lidt festlig Musik.
Saa spiller vi Valsen, ta' Pigen om Halser,
javel, skreg saa *Brygmann*, — en Polka man fik.
Med Hørelsen kneb det til Tider jo lidt,
og Punchen den hjalp ham vel ogsaa saa tit.
Engang blev der spillet — og *Brygmann* blev drillet,
paa Hjemtur fra Sottrup, som nu det er Skik.

Til Arnkeil man sejled', i Vandet man spejded'
de glødende Ho'der og Næsen den blaa.
Man videre kørte, paa Vejen som førte
til Hjemmet det kære, som vi skulde naa.
Og pludselig lød der saa mægtigt et Vraal,
af *Brygmann* man øjned en skæv lille Hæl.
I Bunken med Skærver — ja alt han fordærver —
paa Ho'det han stode — kan sligt man forstaa?

Og Hjulet var ekset og *Brygmann* forhekset,
men Fejlen blev rettet ved fælles Taktik.
Med osende Dampe vi videre stampe
og fryded' os over at godt jo gik.
Naar Baller var sluttet tog *Brygmann* skam fat,
og underholdt alle med Skrøner en Nat.
Vi tørstede alle, lod Kromanden kalde, —
ej Puncher til Knægten, kun *Brygmann* det fik.

Saa var der Nymølle, det var dog saa sølle, —
ja, Spillemand var der, men ej de forstod
at stryge Fiolen og blæse mod Solen,
en Lykke at *Brygmann* dem ikke forlod.
Han sang saa det gjald over Land — over By,
hans Stemme ham skaffed' det evige Ry.
Men Dagen derefter, det alle bekræfter,
han intet ku' mæle, den Hæshed var god.

Saa var der desuden, ved Blæsen og Tuden,
en Laban som propped' i Hornet en Klud.
Det lød lidt mærkværdigt, man spilled' ihærdigt,
og *Brygmann* fik Skylden (uskyldig som Brud).
Ved Tanken alene han morer sig godt,
Musikken er udsat for Spe og for Spot.
I Vollerup næsten gik Glansen af Festen,
Marinerne nægted' Betaling, ved Gud!

Men Høj var lidt vranten og kastede Vanten,
saa kom *Jørgen Brygmann* og alting blev godt.
Soldat har han været, men ikke begæret.
Vi Krigsinvalider i Dag siger blot,
at *Jørgen* han er os en god Kammerat,
vi mindes ham stedse, det er da saa klart.
Lad højt det saa runge fra Hjerter og Tunge:
Hurra nu for *Brygmann* paa denne hans Dag.

Kammerat Jørgen Brygmann 80 Aar
Den 25. Marts 1952

Jørgen Brüggmann var en flittig skribent i bladene.

Onsdag den 24. Januar 1945

Breve fra Læserne

Mere om Uroen i Augustenborg

I Efteraaret hændte det nogle Gange, at der var Optræk til Ballade, saaledes var der flere, der fandt Morskab i at ødelægge Stakitter og lignende. Mit gik det blandt andet ogsaa ud over. Saa blev imidlertid Vagtværnet oprettet, og der kom Ro i Gaderne, i hvert Fald hvad angaar Hærværk. Vi ældre kan ikke forlange af de Unge, at de skal sidde hjemme og holde hinanden i Hænderne. De skal have Lov til en Passiar paa Gaden og en hjertelig Latter. Det kunde vi ældre saamænd ogsaa trænge til til Tider. Al Festen offentligt er jo forbudt her i Byen. Det har sin Rigtighed, at Bølgerne ogsaa kan gaa højt, naar de Ældre holder Privatfester, og hvorfor ikke? Vor Ungdom her i Augustenborg er god nok. Lad den nu have Fred.

J. C. Brüggmann,
Musiker — Augustenborg.

Ønsker ikke ny medlemmer

Før sent at bede om hjælp nu

Paa generalforsamlingen i kredsföreningen for Krigsbeskadede og Faldnes Efterladte paa Colosseum blev der fremsat udtalelser om, at det vil være urimeligt fortsat at optage ny medlemmer.

Naar folk ikke har vist interesse for foreningen i de forløbne 36 aar, er det urimeligt at optage dem nu, blev der sagt. Uden at have ydet bidrag til den bør de ikke kunne faa del i dens sociale hjælpeforanstaltninger.

I denne forbindelse blev nedstemt et forslag om at forhøje understøttelsessatserne ud fra den betragtning, at der paa grund af medlemmernes alder maa regnes med et større behov i de kommende aar.

Formanden, Hans Moos, Egen, af lagde beretning og oplyste bl. a., at bortlodningen havde givet et overskud paa 2700 kr. og kassereren, Max Møller, Sønderborg, oplæste regnskabet, der havde en beholdning paa 5240 kr.

Bestyrelsen genvalgte.

H. Bryggmann, Augustenborg, der har været leder af den lokale afdeling i 36 aar, udnævntes til æresmedlem. Han har ønsket nu, da han er 85, at trække sig tilbage.

INVALIDENÆVNET
3 FEB. 1959
Bilag

7.123

8 Jydske Tidende Søndag den 14. August 1955

Ikke alene kræve, men ogsaa sige Tak

Gammel Invalididentynder om sin Glæde og Taknemlighed over Danmarks Socialforsorg

Da Krigsinvaliderne fra den første Verdenskrig forleden holdt Aarsmøde i Sønderborg, vakte dets ældste Deltager, fhv. Landmand og Musiker Jørgen Chr. Brüggmann, Augustenborg, Opmærksomhed, da han i jævne og ligefremme Ord, som man følte kom fra Hjertet, takkede Foreningens Ledelse for alt det, der gøres for Medlemmernes Tarv.

— Danmark har været god ved os, sagde han, da han under stort Bifald sluttede sit lille Indlæg.

I en Tid, da der fra saa mange Sider stilles Krav og stadigt stigende Krav til Samfundet, er det noget usædvanligt at høre, der ogsaa siges Tak.

»Jydske Tidende« har aflagt Jørgen Brüggmann et Besøg i hans Hjem i Storegade i Augustenborg og bedt ham sige et Par Ord om Baggrunden for hans Udtalelse.

— Det vil jeg meget gerne, siger han. Som alle, der kender mig, véd,

Jørgen Chr. Brüggmann

er jeg totalt døv. Jeg stammer ude fra Sebbelev, hvor jeg blev født d. 25. Marts 1872. Min Værnepligt af tjente jeg ved Garden i Berlin i fire Aar. Da Verdenskrigen udbrød i 1914, da jeg altsaa var 42 Aar, syntes jeg, jeg havde ofret nok af mit Liv paa Militærets Alter, og jeg ansaa det for udelukket, at den Aargang, hvortil jeg hørte, skulde med.

Men vi kom med, og jeg blev borte i seks Aar. Jeg kom ikke direkte til Fronten, men var med til at eksperimentere med Giftgassen, som Tyskerne fandt paa at anvende. Det var under disse Forsøg, at jeg blev Invalid. Efter Krigens Afslutning laa jeg to Aar paa Lazaret, inden jeg kom hjem.

30.000 blev til 88

Min Far var en tysk Militærmusiker, der stammede fra Lybæk-Egnen. Han var kommet herop som Soldat omkring 1870, og han blev gift med en dansk Bondepige fra Sebbelev, og med hende fik han en Gaard. Min Mor døde, da jeg var fire Aar, og Far giftede sig igen med en anden Pige fra Sognet og fik ogsaa med hende en Gaard. Den ene af dem havde jeg faaet, men solgte den senere. Da jeg kom hjem fra Krigen, var 30.000 Mark, som jeg havde i Banken, blevet til 88 Ore, og jeg stod paa fuldkommen bar Bund. Først forsøgte jeg mig som Fisker, men det kunde ikke give til Føden, og saa begyndte jeg som Handelsmand og blev tilsidst Købmand.

Til at begynde med fik Krigsinvaliderne ikke meget. Renten for en Krigsenke var kun paa 66 Kroner om Maaned, og af den skulde hun ogsaa betale Skat. Vi andre fik i Forhold til vore Beskædigelser, men meget blev det ikke til, og vi førte gennem Foreningen mange Forhandlinger med Myndighederne om vore Spørgsmaal. Og vi opnaaede mange Goder. Bl. a. er vi fri for at betale Kommuneskat af vor Invalididenty, og jeg faar f. Eks. for 85 pCts Invaliditet over 300 Kr. om Maaned, og det er jeg glad ved.

Det dejlige Høreapparat.

Men der er noget, som jeg er endnu glattere ved. Og det er det dejlige Høreapparat, som jeg fuldstændig gratis har faaet gennem Invalidenævnet i Sønderborg. Uden det vilde jeg have været hjælpeløs. Jeg vilde ikke kunne høre eet Ord. Nu kan jeg følge med i alt, hvad der foregaar omkring mig og tage Del i enhver Samtale paa lige Fod med de andre!

Der var ingen af os, der i sin Tid bad om at maatte komme ud at slaas, og jeg mener, at man selvfølgelig derfor har en vis Ret til at blive hjulpet, naar man ikke selv kan mere.

— Men, tilføj den gamle Mand, der trods sin høje Alder straalere af Livsmod og godt Humør, jeg mener ogsaa, at det ikke alene gælder om at kræve sin Ret og bare forlange! Naar man bliver hjulpet, saadan som jeg er det, og man faar noget, saa maa man ikke glemme at sige Tak derfor. Det er virkelig store Ting, der gøres for os og mange andre, og det sker ikke uden store Ofre fra Samfundets Side. Det synes jeg, man ogsaa bør lægge Mærke til, og man bør sige Tak derfor.

Er Vikingskibet et svensk Skib?

Et Indlæg i Anledning af Meddelelsen om
Vikingskibet i Kettinghav

I Anledning af Meddelelsen om Vikingskibet, der skulde ligge paa Bunden af Kettinghav, har vi fra den 80-aarige Musiker J. C. Brügmann, Augustenborg, modtaget et Indlæg, hvori han gør gældende, at det formentlige Vikingskib er et gammelt, svensk Skib.

Det hedder bl. a. i Indlægget: Jeg er født og opdraget i Sebbelev, hvor der dengang var en gammel Fisker, der hed Matis. Han satte, naar der var Marked i Dyndved, Folk over for 25 Pfennig pr. Tur, men saa blev Dæmningen og en stor Vindmølle bygget, og der blev gravet Grøfter til at tage Vandet fra Egen Mølle. I selve Havet blev der gravet en stor Kanal til Ketting med flere Sidekanaler. — Havet blev ogsaa tørt, og der blev pløjet og saet, men Havren blev ikke mere end 10 cm høj. Snart

brast Landgrøfterne, og Vandet fra Egen Mølle fyldte Havet igen. Nu blev der udsat Karper, men efter 6 Aars Forløb blev Vandet igen pumpet ud. Karperne blev fanget og sendt til Hamborg, hvad jeg selv var med til. Det var Hr. Evers i Sønderborg, der financierede dette. Nu gror Siv og Rør vildt i Havet, og en Masse Penge er efter min Mening begravet her til ingen Nytte. Med Hensyn til Vikingebaaden véd jeg, at de store Kettingdrengene gravede omkring den. Baaden maa dog efter min Mening være et gammelt svensk Skib. Stævnen var af Eg, men dér, hvor den laa, er forlængst alt tilgroet med Rør, saa det vil være umuligt at finde den igen. Om Miangdam siges det ogsaa, at der skal ligge svenske Skibe begravet, og selv om der ikke her er fundet Rester af gamle Skibe som i Kettinghav, kunde det dog ogsaa tyde paa, at det maa være et svensk Skib.

INVALIDENÆVNET

Telefon 2666

Journal nr. I. 123.

(Bedes anført ved besvarelsen)

SØNDERBORG, den

bilag

Hr. fhv. musiker
Jørgen Christian Brygmann,
Augustenborg.

I anledning af Deres andragende om forhøjelse af Deres invalideforsørgelse skal man herved anmode Dem om at ville give møde til lægeundersøgelse hos øjenlæge, dr. med. Beyer, Aabenraa,

Tors dag, den 27 - 2 - 1959, kl. 14

Rejseudgifterne vil blive Dem refunderet, når De efter hjemkomsten fra undersøgelsen meddeler nævnet, hvornår De afrejste og hvornår De kom hjem, samt hvilke billetudgifter De har haft.

P. F. V.

Svend E. Wisse
SVEND E. WISSE
Kontorchef

Schmitt

Jørgen Brüggmann

Dødsfald

Jørgen Brüggmann, Augustenborg

Efter nogen tids sygdom er Jørgen Chr. Brüggmann, Augustenborg, død, 87 aar gammel.

Brüggmann, der er født i Sebbelev, var uddannet som landmand og har været forvalter flere steder. Efter at have aftjent sin værnepligt bosatte han sig i 1902 i Augustenborg, hvor han begyndte som tobakshandler. Han deltog i den første verdenskrig, hvor han paadrog sig en skade paa hørelsen, men ikke desto mindre fortsatte han med sin store hobby, musikken. Han oprettede et drengeorkester paa 25 medlemmer, der gav koncerter langt ud over Als, og endnu for faa aar siden var han aktiv musiker. Han har desuden været byens bademester og drevet fiskeri, og i over 50 aar var han aktiv medlem af brandværet, hvor han var udnævnt til æresmedlem. Det kan ogsaa nævnes, at han har været formand for Ketting afdelingen af krigsinvalideforeningen og et aktivt medlem af DSK.

Afdøde mistede sin hustru for en del aar siden, og overlevs af tre døtre, der henholdsvis er gift med prokurist Pollmann, Sønderborg, snedker Gregersen, Augustenborg, og kontorassistent Mai, Rungsted.

Herved meddeles slægt og venner, at vor kære far,

Jørgen Christian Brüggmann

stille er afgaaet ved døden i en alder af 87 aar.
Augustenborg, den 24. juli 1959.

Børn, børnebørn og oldebørn.

Begravelsen er bestemt til tirsdag den 28. ds. kl. 14.30 fra Slotskirken.